

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Heleny Nebesařové a soudkyně JUDr. Ireny Karpíškové a JUDr. Růženy Kučerové v právní věci

žalobce: **CHANEL S.A.S.**,
sídlem 135 Avenue Charles de Gaulle, Neuilly sur Seine, Francie
zastoupený JUDr. Jiřím Čermákem, advokátem,
sídlem Klimentská 1216/ 46, Praha 1

proti

žalované: **Notino, s.r.o.**, IČO: 27609057,
sídlem Londýnské náměstí 881/6, Štýřice, 639 00 Brno
zastoupená Mgr. Ing. Zdeňkem Stanovským, advokátem,
sídlem Na hutích 661/9, Praha 6

o uložení povinnosti poskytnout informace

takto:

- I. Žalovaný je povinen do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku předložit žalobci k rukám právního zástupce písemné informace o názvech a adresách výrobců, zpracovatelů, distributorů, dodavatelů a jiných předchozích držitelů veškerého zboží nesoucího označení CHANEL, jež žalovaný dodával, skladoval, objednával, nabízel k prodeji nebo prodával; a dodaném, přijatém nebo objednaném množství a o ceně obdržené za takové zboží,

to vše za období od 1. ledna 2015 včetně až do dne, kdy žalovaný tuto svou povinnost splní.

- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení v částce 45 947 Kč k rukám právního zástupce JUDr. Jiřího Čermáka do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Žalobce se podanou žalobou dne 9. 5. 2018 domáhal proti žalovanému s odkazem na § 3 z. č. 221/2006 Sb. o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví výše uvedeného rozhodnutí. V žalobě uvedl, že je předním výrobcem luxusního zboží, zejména parfémů a kosmetických výrobků, které jsou vyráběny a distribuovány pod různými značkami, chráněnými ochrannými známkami. Žalobce je mj. majitelem slovní mezinárodní ochranné známky CHANEL č. 1190042 (WIPO-CZ), zapsané dne 8. 7. 2013 pro tř. 3 (kosmetiku, parfémy, toaletní potřeby). Žalobce vyrábí a distribuuje výrobky v kategorii tzv. „luxusního zboží“. Toto zařazení vyplývá na jedné straně ze samotné povahy výrobků, jež jsou vyráběny ze vzácných a nákladných surovin s využitím pokročilých technologií, na druhé straně pak z image příslušné značky, kterou žalobce udržuje a chrání za cenu vysokých investic vynakládaných do velmi náročné propagační a reklamní politiky. V rámci EU a EHP jsou proto všechny výrobky žalobce výhradně distribuovány skrze systém selektivní distribuce, v němž je pro určité území okruh schválených distributorů omezen pouze na ty, kteří splňují objektivní kritéria kvality. S těmi pak žalobce uzavírá (vertikální) dohody. Žalobce dále uvedl, že hlavním účelem používání systému selektivní distribuce je ochrana kvality a image značek luxusního zboží. Použití tohoto systému bylo shledáno přípustným jak podle evropských pravidel hospodářské soutěže, tak judikaturou Soudního dvora EU. V této souvislosti žalobce zdůraznil, že přípustnost jeho systému selektivní distribuce byla výslovně potvrzena rozhodnutími francouzských soudů.

Žalovaný provozuje řetězec kamenných obchodů pod značkou NOTINO a internetové obchody, kde prodává různé zboží z oblasti parfumerie a kosmetických výrobků, včetně výrobků žalobce. Žalobce zdůraznil, že žalovaný nebyl nikdy schválen jako distributor výrobků žalobce, jeho obchody ani e-shopy nejsou součástí žalobcova systému selektivní distribuce. Žalovaný dále prodává padělané výrobky, zejména na iperfumy.pl. Donedávna žalovaný prodával bez souhlasu žalobce testery a rozlévané vzorky výrobků žalobce, jež nebyly určeny k prodeji. Až na základě výzvy žalobce žalovaný od tohoto jednání upustil. Žalobce dále uvedl, že žalovaný nadto prodává výrobky žalobce určené pro trh mimo EHP, což podrobně rozvedl s tím, že žalovaný se tak dopouští nedovolených paralelních dovozů. V této souvislosti odkázal na systém kódování výrobků žalobce a posudkové listy výrobků prodávaných žalovaným.

Žalobce má za to, že žalovaný se výše popsáním jednáním dopustil podle ust. § 8/2 ZOZ neoprávněného zásahu do ochranných známek žalobce, mj. do slovní ochranné známky CHANEL s tím, že v daném případě se ust. § 11 ZOZ o vyčerpání práv z výše uvedených důvodů nepoužije. Žalobce je tak oprávněn požadovat po žalovaném dle ust. § 3 z. č. 221/2006 Sb. příslušné informace.

Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Prioritně namítl, že žalobce nikterak neprokazuje existenci či legitimitu modelu selektivní distribuce, kterou tvrdí. V této souvislosti žalovaný podrobně rozebral podmínky pro provozování selektivního distribučního systému v rámci právní úpravy EU. Dále uvedl, že měl zájem vstoupit do selektivního distribučního systému žalobce, byl však bez relevantního důvodu opakovaně odmítnut, čímž byl žalovaný diskriminován. Tímto se takový selektivní distribuční systém (byť by existoval) stává nelegitimním, neboť omezuje hospodářskou soutěž. Žalovaný dále odmítl, že by vědomě prodával jakékoliv padělky. Co se týká tvrzeného

prodeje testeru pozměněných výrobků, žalovaný namítl, že žalobce ničím nedokládá, že by testery či odstříky byly skutečně žalovaným prodávány, a že by na těchto výrobcích byla uvedena poznámka „neprodejný tester“. Žalovaný rovněž odmítl, že by se dopouštěl tvrzených nedovolených paralelních dovozů s tím, že žalobce ničím neosvědčuje, že žalovaným prodávané označené výrobky byly určeny pro trh mimo EHP. Pokud se žalobce odkazuje na kódování zboží a karty posouzení výrobků, jedná se o interní dokumenty, jejichž správnost nelze nikterak ověřit. Žalovaný zdůraznil, že výrobky, které nabízí na svých e-shopech v EHP, odebírá od svých dodavatelů usazených v zemích EHP. Pokud žalobce tvrdí, že zboží zakoupené u žalovaného bylo vlastníkem ochranné známky určeno pro trh v Maroku, USA a dalších, dle žalovaného k tvrzeným paralelním dovozům nepostačuje. Žalobce nese důkazní břemeno k tomu, že předm. zboží bylo skutečně do těchto zemí mimo EHP dodáno, a že zároveň subjekty, jímž bylo dodáno, nebyly oprávněny toto zboží dodat zpět do EHP, což žalobce ničím nedokládá. Žalovaný dále namítl, že s ohledem na výše uvedené bezdůvodné odmítání spolupráce ze strany žalobce, jeho distribuční praktiky svědčí o tom, že je srozuměn s tím, že jeho zboží putuje nekontrolovaně po světových trzích bez ohledu na jakýkoliv výrobcem přidělený kód. Ve své podstatě jde o to, že žalobce jakožto distributor parfémů známých značek, zneužívá svého postavení a určuje, kdo bude jeho výrobky prodávat a jak velký podíl na trhu bude mít. Je jisté, že předm. výrobky, které se dostávají do EHP, byť mohly být původně určeny na trhy mimo EHP, byly na začátku dodacího řetězce uvedeny na trh právě žalobcem nebo s jeho souhlasem. Není pak v silách žalovaného vysledovat zdroj dodávaných výrobků až zpět k žalobci, není to ani jeho povinností. Pokud by však skutečně zboží do zemí určení doputovalo, ceny výrobků v Evropě jsou zřejmě vyšší než součet ceny výrobků určených pro uvedené země mimo EHP a nákladů na jejich přepravu do zemí EHP. Lze pak jednoznačně určit, že je vinou žalobce a politiky jeho distribuce, že své výrobky prodává ve třetích zemích za takové ceny, které následně umožňují výrobky dovést do prostoru EHP, a to se ziskem a při zachování příznivějších cen pro spotřebitele. Jak judikoval SDEU první instance ve věci *Micro Leader Business v. Evropská komise*, T-198/98 uplatňování práv duševního vlastnictví s cílem zabránit paralelním dovozům může být (ve výjimečných případech) považováno za zneužití dominantního postavení. Pokud jsou tedy opatření majitele ochranné známky zabráňující paralelním dovozům do Společenství považována za odporující soutěžnímu právu, majitel ochranné známky nesmí, a to bez ohledu na existenci komunitárního vyčerpání práv, paralelním dovozům bránit. Žalovaný dále namítl promlčení nároku za období od 1. 1. 2015 do 9. 5. 2015.

Žalobce v replice nesouhlasil s argumentací žalovaného s tím, že žalovaný z jedné strany namítá neexistenci selektivní distribučního systému (SDS) žalobce, z druhé strany se nelogicky domáhá vstupu do tohoto systému, čímž si protirečí. V této souvislosti žalobce odkázal na paralelní řízení, vedené u zd. soudu pod sp. zn. 2 Cm 11/2018 o zdržení se omezování hospodářské soutěže žalobcem, kde se žalovaný domáhá poskytnutí kritérií pro vstup do SDS. Co se týká prodeje paralelních dovozů žalovaným, obhajoba žalovaného rovněž neobstojí. Odpovědnost za porušování práv k ochranným známkám má objektivní povahu, a tudíž není podstatné, zda žalovaný o původu takových porušujících výrobků věděl, či mohl vědět. Rovněž není podstatné tvrzení žalovaného ohledně údajného souhlasu žalobce s opětovným dovozem takových výrobků zpět do EHP. Žalobce nikdy takový souhlas nedal, ať již žalovanému nebo jiné straně. Lze tedy uzavřít, že žalovaný prodával výrobky, které nebyly určeny pro trhy v rámci EHP a které byly do EHP opětovně dovezeny ze třetích zemí (paralelní dovozy) bez souhlasu žalobce, čímž žalovaný porušil výhradní práva žalobce k ochranným známkám.

Z databáze WIPO bylo zjištěno, že žalobce je vlastníkem mezinárodní slovní ochranné známky č. 1190042 CHANEL, zapsané mj. pro tř. výrobků a služeb 3 (kosmetika, parfémy, toaletní potřeby), platné mj. pro území České republiky a Slovenské republiky.

Mezi účastníky nebylo v řízení sporným, že žalovaný v rámci své podnikatelské činnosti nabízí a prodává prostřednictvím svých kamenných obchodů či internetových stránek různé výrobky z oblasti parfumerie a kosmetiky, a to včetně výrobků označených ochrannou známkou CHANEL.

Spornou nebyla rovněž skutečnost, že žalovaný není součástí distribuční sítě žalobce resp. systému selektivní distribuce pro výrobky chráněné ochrannou známkou CHANEL.

Z čestného prohlášení zaměstnankyně žalobce paní C. H. ze dne 5. 1. 2016 vyplývá, že jmenovaná podrobně popisuje proces kódování výrobků CHANEL jako bezpečnostního prvku. Jedná se o sledovací a vyhledávací informační systém, který spočívá v desetimístném čárovém kódu a umožňuje společnosti Chanel nalézt konečného oprávněného příjemce, kterému společnost Chanel kosmetické přípravky dodala. Kód lze přečíst pomocí skeneru, jedná se o jedinečný kód spojený s dodacím číslem konečného příjemce.

Z čestného prohlášení zaměstnankyně žalobce paní A. C. L. ze dne 19. 12. 2019 (s notářsky ověřeným podpisem), daňových dokladů vystavených žalovaným a fotodokumentace zboží bylo zjištěno, že jmenovaná potvrzuje, že v databázi žalobce jsou vedeny informace o objednávkách a dodávkách kosmetických výrobků Chanel, které umožňují při rozklíčování čárového kódu příslušného výrobku zjistit konečného příjemce, jemuž společnost Chanel výrobek dodala. Jedná se mj. o následující výrobky parfumerie:

- 1) COCO MADEMOISELLE CHANEL – č. 7327199340, č. 7326483764, č. 7325284126, č. 7326477442, všechny objednané a dodané do Duty Free, Dubaj; zakoupené u žalovaného a dopravené na Slovensko
- 2) CHANCE CHANEL – č. 6526804430, č. 6570799928, č. 6618371758, č. 6565825120, č. 6606727949, č. 6606729028, č. 6608726049, č. 6565302041, všechny objednané a dodané do duty Free, Dubaj; zakoupené u žalovaného a dopravené na Slovensko
- 3) ALLURE CHANEL – č. 5604744033, č. 5702013130, č. 5604716931, č. 54604717389, č. 5604716399, všechny objednané do Colon Free Zone, Panama, zakoupené u žalovaného a dopravené na Slovensko
- 4) N 5 CHANEL – a/ č. 7048173868, č. 704 8015335, č. 7048016141, č. 7224582071, č. 7153607975, všechny objednané a dodané do Colon Zone, Panama, zakoupené u žalovaného a dopravené na Slovensko
b/ č. 8195312728, č. 8043864584, oba objednané a dodané do Duty Free, Dubaj a č. 7044155813, dodaný a objednaný Elie d. Chammas & Co, Bejrút, Libanon; všechny zakoupené u žalovaného na území České republiky
- 5) GABRIELLE CHANEL – č. 5684625595, č. 5684743940, č. 5681891729, všechny objednané a dodané do Duty Free, Dubaj, zakoupené u žalovaného a dopravené na Slovensko
- 6) COCO CHANEL – č. 7330351387, objednaný a dodaný do Duty Free, Dubaj, zakoupený u žalovaného na území České republiky

Z čestného prohlášení A. C. L. ze dne 22. 11. 2018 (s notářsky ověřeným podpisem) vyplývá, že zaměstnankyně žalobce potvrzuje na základě rozklíčování čárového kódu a připojených posudkových listů mj., že výrobky Bleu CHANEL č. 5673556766, č. 5673077919, č. 5630857936 byly objednané a dodány na Letiště Mohameda V., Duty Free, Maroko a výrobek č. 56480456 byl objednan a dodán do Macys, Landmark Center, Spojené státy americké; výrobek č. 39169990 (COCO MADEMOISELLE CHANEL) byl objednan a dodán do Macys Roosevelt Field, Spojené státy americké; dle seznamu kontrolních nákupů předloženého žalobcem, se jedná o výrobky zakoupené u žalovaného na území České republiky.

Z čestného prohlášení K. K., zaměstnankyně české společnosti ORBICO BEAUTY s.r.o. a přiložených posudkových listů bylo zjištěno, že jmenovaná potvrzuje, že veškeré informace v Posudkových listech odpovídají fakturám týkajících se kosmetických výrobků CHANEL zakoupených uvedenou společností v kamenných obchodech či prostřednictvím webových stránek u žalovaného – jedná se mj. o výrobky:

- č. 7044155813 N 5 CHANEL, objednaný a dodaný Elie D. Chammas & Co, Bejrút; č. 8195312728 a č. 8043864584 (N 5 CHANEL), oba objednané a dodané do Duty Free, Dubaj a č. 7330351387 COCO CHANEL, objednaný a dodaný do Duty Free, Dubaj, všechny zakoupené v České republice;

- č. 5681891729, č. 5684743940, č. 5684626595, č. 7153607975, č. 7224582071, č. 7048016141, č. 7048015335, č. 7048173868, č. 656302041, č. 6608726049, č. 6606729028, č. 6565825120, č. 5604716399, č. 5604717389, č. 6565302041, č. 5604716931, č. 5702013130, č. 5604744033, č. 6618371758, č. 6570799928, č. 6526804430, č. 7326477442, č. 7325284126, č. 7326483764, č. 7329199640 – jedná se o výrobky označené označením CHANEL, objednané a dodané do Duty Free Dubaj nebo Colon Free Zone, Panama, všechny odeslané na Slovensko.

Z čestného prohlášení paní Isabelle Nicole Bernadette, vedoucí právního oddělení ve společnosti žalobce, ze dne 19. 12. 2018 vyplývá, že jmenovaná potvrzuje, že společnost Chanel distribuuje své kosmetické výrobky na trhu EU výhradně prostřednictvím selektivního distribučního systému nebo prostřednictvím CHANEL butiků, což podrobně odůvodňuje s tím, že Distribuční smlouvy společnosti Chanel jsou v souladu s francouzským soutěžním právem a soutěžním právem EU. Ve vztahu k členským státům EHP (vyjma Francie) se systém SDS společnosti Chanel zavádí buď prostřednictvím vlastních spřízněných osob společnosti Chanel, nebo prostřednictvím výhradních distributorů společnosti Chanel, jmenovaných pro konkrétní zemi. Objektivní kritéria výběru jsou prováděna nediskriminačním způsobem. V tomto ohledu je u všech kandidátů předpoklad jednat v dobré víře ve vztahu ke značce a SDS Chanel. Společnost Chanel systematicky odmítá všechny žadatele, kteří se v posledních třech letech dopustili porušení práv společnosti Chanel k duševnímu vlastnictví. Tento požadavek žalovaný nespĺňuje, nebylo proto vyhověno jeho žádosti o přijetí do systému SDS. Jmenovaná pak potvrdila, že k uvedenému dni bylo pro Českou republiku v rámci SDS schváleno celkem 7 prodejců – např. Fann Retail a.s., Tesco Stores ČR a.s., Sephora s.r.o., Parfumeria Douglas s.r.o.

Z rozsudku Odvolacího soudu v Paříži č. 11/17552 ze dne 11. 9. 2013 ve spojení s rozhodnutím Kasačního soudu ze dne 16. 2. 2016 č. 14-13.017 vyplývá, že francouzské soudy shledaly systém selektivní distribuční sítě společnosti Chanel za legitimní a povolený.

Z odůvodnění rozsudku Odvolacího soudu v Nimes ze dne 3. 12. 2009, č. 08/01574 vyplývá, že „společnost Chanel SAS zřídila výběrovou distribuční síť svých výrobků, kterou jsou přípustné s tím, že se jedná o luxusní kosmetické výrobky distribuovaných podle podmínek prezentace, uchovávání a zvláštního kvalifikovaného poradenství schválenými distributory, v souladu s předpisem evropského společenství pro výjimku podle kategorie č. 2790/1999, zatímco se nepochybně fakt, že společnost ovládá méně jak 30% trhu a nevnucuje cenu svým prodejcům, ani jim nezakazuje prodej nabytých výrobků jiným distributorům v evropském ekonomickém prostoru“.

Z korespondence mezi účastníky bylo zjištěno, že právní zástupce žalobce požádal přípisem ze dne 30. 1. 2018 žalovaného o poskytnutí informací dle § 3 z. č. 221/2006 Sb. s tím, že odkázal na předchozí opakovaná upozornění (od roku 2016), a to zejména k ukončení nabídek a prodeje upravovaných výrobků nebo parfémů, které jsou určeny výhradně k vyzkoušení daných parfémů (testerů), což následně žalovaný uznal a zavázal se prodej testerů ukončit. Žalobce však dále upozornil žalovaného s odkazem na rozsudek SDEU v případě C-59/08, že i prodej ostatních kosmetických výrobků Chanel od autorizovaných distributorů je nezákonný, neboť nedojde k vyčerpání práv k ochranné známce. Žalovaný odpověděl přípisem ze dne 6. 2. 2018 s tím, že splňuje podmínky selektivní distribuční sítě produktů Chanel, odmítl proto požadované informace poskytnout. Přípisem ze dne 14. 2. 2018 žalovaný požádal žalobce o uzavření dohody o selektivní distribuci a poskytnutí seznamu selektivních kritérií. Žalobce přípisem ze dne 24. 4. 2018 žádost žalovaného odmítl s odůvodněním, že žalovaný poškozují značku Chanel svými praktikami šedé zóny, do sítě Chanel.

Z přípisu žalovaného ze dne 28. 3. 2017 adres. zástupci žalobce bylo zjištěno, že žalovaný požaduje vstup do sítě selektivní distribuce žalobce, přičemž k předchozí korespondenci konstatuje, že prodej testerů bude ukončen.

Ze screenshotů e-shopů žalovaného bylo zjištěno, že žalovaný na svých webových stránkách (mj. notino.cz) nabízel k prodeji testery a rozlévané vzorky.

Z fotodokumentace, předložené žalobcem, vyplývá, že testery Chanel jsou opatřeny označením „tester – není na prodej“.

Podle ust. § 3 z. č. 221/2006 Sb. o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví se může oprávněná osoba, jejíž právo k průmyslovému vlastnictví bylo porušeno, domáhat vůči třetí osobě, zúčastněné na porušení tohoto práva, poskytnutí informací o původu zboží nebo služeb, kterými jsou porušována práva, distribučních kanálech a údajích o tomto zboží. Podle ust. § 8 ZOZ nesmí nikdo v obchodním styku bez souhlasu vlastníka ochranné známky užívat označení shodné či zaměnitelné s ochrannou známkou pro výrobky a služby, které jsou shodné s těmi, pro které je ochranná známka zapsána. Podle ust. § 11 ZOZ (vyčerpání práv z ochranné známky) není vlastník ochranné známky oprávněn zakázat její užívání na výrobcích, které byly s touto ochrannou známkou uvedeny na trh v České republice, v členském státě Evropského společenství nebo v jiném státě tvořících Evropský hospodářský prostor tímto vlastníkem nebo s jeho souhlasem.

Na základě shora uvedených zjištění má soud za to, že v řízení bylo prokázáno, že žalovaný nabízí a prodává ve svých obchodech na území ČR či prostřednictvím internetových stránek kosmetické výrobky označené mezinárodní slovní ochrannou známkou Chanel, které nebyly žalobcem jako majitelem této ochranné známky či s jeho souhlasem uvedeny na trh v evropském hospodářském prostoru (EHP). Předně soud konstatuje, že nemá důvod zpochybňovat obsah výše uvedených čestných prohlášení s tím, že se jedná o zaměstnance žalobce a osoby kompetentní k takovým prohlášením, stejně tak soud nemá důvod pochybovat o obsahu čestného prohlášení paní K. K.. Pokud žalovaný namítal, že kódovací systém a k němu se vztahující posudkové listy jednotlivých výrobků jsou interními dokumenty žalobce, které k důkazu nepostačují, neboť žalobce musí v řízení prokázat dodání zboží mimo EHP a zároveň prokázat, že příjemci nebyli oprávněni toto zboží dodat zpět do EHP; soud se s touto argumentací neztotožňuje. Žalobce v řízení prokázal, že zboží prodané v rámci předm. kontrolních nákupů žalovaným, nebylo majitelem ochranné známky prvotně určeno pro evropský trh, nýbrž do zemí mimo EHP. Žalobce odmítl, že by udělil souhlas k dovozu tohoto zboží zpět do EHP. Pokud žalovaný tvrdí, že prodává a nabízí výhradně zboží uvedené na evropský trh majitelem ochranné známky Chanel, pak k tomuto tvrzení nepředložil jediný důkaz. Pouhé obecné tvrzení o tom, že odebírá zboží zn. Chanel od společností se sídlem v EHP, není z hlediska odpovědnosti žalovaného v tomto sporu relevantní, když žalovaný výslovně odmítl v tomto směru sdělit žalobci příslušné informace. K námitkám žalovaného soud zdůrazňuje, že ustálená judikovaná stanoviska ESD k otázce vyčerpání práv z ochranné známky v Evropském hospodářském prostoru zakládají závěr, že lze omezit vyčerpání práv majitele ochranné známky pouze pro případy, kdy výrobky jsou uvedeny na trh EHP, přičemž je třeba umožnit majiteli ochranné známky mít kontrolu nad prvním uvedením výrobků nesoucích tuto ochrannou známku na trh v EHP. Uvedení výrobků majitelem ochranné známky mimo prostor EHP nevyčerpává právo majitele vznést námitky proti dovozu konkrétních výrobků nesoucích tuto ochrannou známku na trh v EHP. Neobstojí proto námitka, že u jiného zboží stejného druhu dal majitel ochranné známky obecný souhlas k dovozu do EHP, nestačí souhlas konkludentní. Soud má za to, že v intencích judikatury ESD lze dojít k závěru, že majitel ochranné známky má právo si rozhodnout, které jeho originální výrobky budou obchodovány v prostoru EHP a které nikoliv a určovat si tak podle svého rozhodnutí obchodní strategii v jednotlivých teritoriích včetně cenové politiky. Skutečnost, že kosmetické výrobky chráněné označením Chanel jsou dlouhodobě žalobcem vyvážené po celém světě, ještě neznamená, že má dominantní postavení na relevantním trhu, jak tvrdí žalovaný. Soud tedy uzavírá, že v řízení bylo prokázáno, že žalovaný

v rámci obchodního styku nabízí a prodává na území EHP výrobky označené ochrannou známkou žalobce, které nebyly se souhlasem majitele ochranné známky uvedeny na evropský trh, čímž se dopouští ilegálních paralelních dovozů. V této souvislosti soud konstatuje, že považoval za dostatečné hodnotit dokazování u výrobků Chanel prodávaných žalovaným na území České republiky a dovážených na Slovensko, kde platí výše uvedená slovní mezinárodní ochranná známka žalobce Chanel. Dokazování ohledně výrobků prodávaných žalovaným do Polska a dalších evropských zemí již považoval soud s ohledem na předmět sporu za nadbytečné. Ve smyslu ZOZ a evropské judikatury výše uvedené protiprávní jednání žalovaného je posuzováno jako neoprávněný zásah do práv k ochranné známce žalobce ve smyslu ust. § 8 ZOZ. Již z tohoto důvodu bylo třeba žalobě s odkazem na ust. § 3 z. č. 221/2006 Sb. vyhovět, aniž bylo nutné se zabývat dalšími důvody žaloby. Pro úplnost soud konstatuje, že výše provedeným dokazováním má rovněž za to, že žalovaný v minulosti porušoval práva žalobce k předm. ochranné známce Chanel i tím, že nabízel k prodeji na svých internetových stránkách testery a rozlévané vzorky, které nebyly výslovně žalobcem k prodeji určeny (srov. rozsudek ESD ve věci Coty Prestige Lancaster Group GmbH v. Simex Trading AG č. j. C-127/09). Pokud žalobce v žalobě tvrdil, že žalovaný prodává rovněž padělky, žalobce přes výzvu soudu toto tvrzení neprokázal, což však nic nemění na důvodnosti žaloby o poskytnutí informací, jak shora uvedeno. Námitku promlčení vznesenou žalovaným k období od 1. 1. 2015 do 9. 5. 2015 soud neshledal jako důvodnou, neboť nejde o právo majetkové. Žalovaný i v průběhu řízení výslovně odmítl požadované informace žalobci dobrovolně poskytnout. Soud proto z výše uvedených důvodů žalobě v celém rozsahu vyhověl jak ve výroku I. uvedeno.

Jak bylo výše uvedeno, soud považoval v tomto sporu již za nadbytečné se zabývat systémem selektivní distribuce luxusního zboží žalobce (SDS) a s tím spojenou námitkou žalovaného, že nepřijetím žalovaného do SDS žalobce omezuje hospodářskou soutěž. Předně je třeba zdůraznit, že žalovaný tyto námitky uplatnil v samostatném řízení proti žalobci (v pozici žalovaného), vedeném u zd. soudu pod sp. zn. 2 Cm 11/2018, věc není dosud skončena. Je třeba dále zdůraznit, že otázka legitimacy selektivního distribučního systému žalobce a námitky spojené s odmítnutím přijetí žalovaného do tohoto systému z hlediska soutěžního práva, nemá dle názoru soudu žádný vliv na posouzení protiprávního jednání žalovaného v tomto sporu o ochranu práv majitele ochranné známky, kterého se žalovaný prokazatelně dopustil ilegálními paralelními dovozy a výslovným odmítnutím poskytnout žalobci příslušné informace o svých dodavatelích. Nad rámec soud pouze konstatuje, že legitimitu SDS žalobce potvrdily francouzské soudy, přičemž není důvod tyto závěry zpochybňovat, když nemůže být sporu o tom, že kosmetické výrobky (parfémy) Chanel jsou luxusním zbožím. Nadto nelze přehlédnout, že z jedné strany žalovaný zpochybňuje legitimní existenci systému žalobce a z druhé strany se domáhá vstupu do tohoto systému. Soud z uvedených důvodů proto považoval za nadbytečné důkazně hodnotit listiny žalobce vztahující se k uzavírání smluv s výhradními distributory na území České republiky či provádět k důkazu žalovaným navrhované místní ohledání jeho prodejních prostor.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 142/1 o.s.ř. Žalobci byla dle vyhl. č. 177/1996 Sb. přiznána náhrada za právní zastoupení za 7 úkonů právní služby po 2 500 Kč (převzetí a příprava zastoupení, sepsání žaloby, replika ze dne 17. 12. 2018, vyjádření ze dne 15. 5. 2019 a účast na jednáních před soudem – 9. 1. 2019, 6. 3. 2019 a 12. 6. 2019); dále dle § 13/3 vyhlášky 7x rež. paušál po 300 Kč, s připočtením 21 % DPH v částce 4 116 Kč celkem za právní zastoupení 23 716 Kč. Žalobci byla dále přiznána náhrada hotových nákladů za pořízení překladů z francouzského jazyka v částce 20 231 Kč vč. DPH (doložené žalobcem fakturou č. 191024); s připočtením uhrazeného soudního poplatku v částce 2 000 Kč tedy celkem k náhradě 45 947 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení prostřednictvím podepsaného soudu k Vrchnímu soudu v Praze.

V Praze dne 12. června 2019

JUDr. Helena Nebesařová v. r.
předsedkyně senátu